

de Mihai Sorin Vasilescu, care se impune spre final. Dana Dumitrescu schițează o făptură veridică în Ania, Dana Trifan se arată mai reținută în Varia. O revizuire de ritm și atmosferă ar da spectacolului timbrul care-i lipsește.

...Și o ciudățenie: caietul-program cu excelente ilustrații color și grafică remarcabilă pe care l-am primit, reproduce pe primele pagini texte de George Banu, Dumitru Solomon și J.B. Priestley cu fraze lăsate în suspensie la fiecare sfârșit de coloană. Cum pe secretara literară Anaid Tavitian o știu foarte scrupuloasă, am întrebat-o de ce e așa; „Așa a vrut regizorul“, mi-a spus dânsa. Chiar așa?

Teatrul Național Constanța, Compania Ovidius – *Livada de vișini* de A.P.Cehov. Regia: Dan Vasile. Costume și decor: Doina Levintza. Distribuția: Nina Udrescu (*Ranevskaja*), Dana Dumitrescu (*Ania*), Dana Trifan (*Varia*), Lucian Iancu (*Gaev*), Nicu Stângaciu (*Lopahin*), Iulian Enache (*Trofimov*), Mihai Sorin Vasilescu (*Pișcik*), Cristina Oprean (*Charlotta Ivanovna*), Nicodim Ungureanu (*Epihodov*), Laura Crăciun (*Duniașa*), Alexandru Mereuță (*Firs*), Elias Ferkin, Alexandru Axente (*Iașa*), Maria Nestor (*O trecătoare*), Rodica Onța, Cătălin Toader, Bogdan Manciuc, Andrei Răilean, Viorel Ionescu, Valentin Tănase (muzicanți). Premiera 17 ianuarie 2005.

TEATRUL DRAMATIC „FANI TARDINI” GALAȚI

Farsă... într-un act

Scandal în culise este o farsă scrisă de englezul Michael Frayn în 1982, an în care a și fost distinsă cu două premii pentru cea mai bună comedie și a dobândit, curând după, faimă internațională. Ideea e ingenioasă – același text de piesă urmărit în trei faze succesive din perspective și cu consecințe diferite, pe fondul ritmului galopant și haotic în care se pregătește uneori un spectacol. Cu nervi, neînțelegeri și nemulțumiri, care numai premise de reușită nu anunță. Actul întâi, o repetiție, cu întreruperi iritate ale regizorului și reluări de scene într-o stare de tensiune generală; actul doi, spectacolul, sugerat în planul doi al spațiului vizual, planul principal fiind al părții nevăzute din spatele decorului, unde actorii își așteaptă intrarea, își trag suflul, schimbă impresii fugare sau reproșuri, își aranjează ținuta, fură săruturi și îmbrățișări, sau lansează fulgere de răzbunare rivalului, loc propice intrigilor; al treilea e efectul inevitabil al degradării, când la realizarea unui proiect – artistic sau de altă natură – nu predomină autoritatea unei orientări optime, ferme. Și ies la iveală mizeriile cotidiene, relațiile alterate, amăgirile, ranchiunile.

Spectacolul regizat de Cătălin Vasiliu la Galați are un act foarte reușit și ingenios, prin ritm, mișcare și haz, actul doi: pe fluxurile sonore în crescendo ale boleroului lui Ravel, actorii realizează o susținută dedublare a evoluției lor ca protagoniști de teatru în teatru și personaje obișnuite, într-o alertă și savuroasă pantomimă, replici succinte, gesturi iuți, priviri insinuante și grăitoare etc. Actul întâi n-are cadență și intervențiile exasperate ale Regizorului din sală, Cristian Gheorghe, irită prin stridentă, actorul fiind de altfel foarte talentat, după câte știu. Ioana Citta Baciuc și Vlad Vasiliu realizează două compoziții comice de efect, cu vivacitate dânsa (*Dotty Otley*), lentoare baică, dânsul (*Selsdon Mowbray*). Ceilalți execută corect niște indicații sumare ale tânărului regizor, care a atins arta într-un singur act, dar nu i-a găsit urma și eoul în celelalte, mai exigente cu schițarea profilurilor, din lipsă de experiență, poate.